

חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003 - הארכת תוקף

הצעה להחלטה

מ ח ל י ט י ם :

- א. בהתאם לסעיף 5 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003 (להלן - **החוק**), להאריך את תוקפו של החוק בשנה אחת עד ליום ו' תמוז התשע"ז (30 ביוני 2017).
- ב. להביא לאישור הכנסת את הארכתו בצו של החוק כאמור (נוסח הצו מצ"ב).
- ג. בהתאם לסעיף 3ד לחוק, ועל בסיס חוות דעת גורמי הביטחון המוסמכים, לקבוע כי רצועת עזה עודנה אזור בו מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל ואזרחיה, ולפיכך מנחה הממשלה את שר הפנים להמשיך שלא לאשר מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק, למי שרשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה, וכן למי שמתגורר ברצועת עזה אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה.

דברי הסבר

רקע כללי

ביום 6 באוגוסט 2003 נכנס החוק לתוקפו. החוק נחקק בהתאם להחלטת הממשלה מס' 1813 מיום 12 מאי 2002 בדבר הטיפול בשוהים בלתי חוקיים ומדיניות איחוד משפחות בנוגע לתושבי רש"פ וזרים ממוצא פלסטיני.

הרקע להחלטת הממשלה ולאחר מכן לחקיקת החוק הנדון היה בחינת המציאות הביטחונית מאז פרוץ העימות המזוין בין ישראל לפלסטינים, אשר הראתה מעורבות גוברת והולכת של פלסטינים תושבי האזור אשר ניצלו את מעמדם בישראל שנתקבל בעקבות הליכי איחוד משפחות עם ישראלים לשם מעורבות בפעילות טרור ובכלל זה סיוע לביצוע פיגועי התאבדות. תעודות הזהות הישראליות אשר ניתנו לתושבי האזור לשעבר אפשרו להם תנועה חופשית בין שטחי הרשות לישראל, והפכו אותם לאוכלוסייה מועדפת על ארגוני הטרור לביצוע פעילות עוינת בכלל, ובשטח ישראל בפרט. תוקפו של החוק נקבע לשנה אחת, ועם סיומה הוארך תוקפו עוד מספר פעמים.

ביום 1 באוגוסט 2005 תוקן החוק לראשונה ובמסגרתו הורחבו החריגים המאפשרים מתן היתרי שהייה בישראל לאוכלוסיות בעלות סיכון ביטחוני מופחת, כהגדרתן בסעיפים 3 ו-3א לחוק המתוקן.

ביום 28 במרץ 2007 לאחר מתן פסק הדין בבג"צ 7052/03 והעתירות הקשורות, תוקן החוק פעם נוספת ובמסגרתו הוקמה ועדה מקצועית מייעצת לשר הפנים לטיפול במקרים הומניטריים מיוחדים, והוספה תוספת לחוק ובה רשימת המדינות שעליהן יחולו מגבלות החוק.

בנוסף, נקבע בסעיף 3ד לחוק כי שר הפנים רשאי, בהמלצת גורמי הביטחון, לקבוע כי במדינה, או באזור מסויים, מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל או אזרחיה, וזאת במסגרת הפעלת שיקול הדעת בהיבט הבטחוני בנוגע לבקשות המוגשות על פי החוק.

ביום 11 ביולי 2008 הוארך תוקפו של החוק בצו עד ליום 31 ביולי 2009. במקביל, ובין היתר לאחר כינון ממשלת החמאס ברצועת עזה, קבעה הממשלה ביום 15 ביוני 2008 בהתאם לסעיף 3ד לחוק, ועל בסיס חוות דעת גורמי הביטחון המוסמכים, כי רצועת עזה הינה אזור בו מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל או אזרחיה, והנחתה את שר הפנים שלא לאשר מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק למי שרשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה, וכן למי שמתגורר ברצועת עזה אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה. בהתאם לכך הורה שר הפנים כאמור. לאחר מועד זה הוארך תוקפו של החוק עוד מספר פעמים.

ביום 11 בינואר 2012 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בהרכב מורחב של אחד עשר שופטים אשר דחה מספר עתירות לביטול החוק, בקבעו כי החוק הינו חוקתי, וזאת בהמשך לפסק דין קודם בהרכב מורחב מיום 14 במאי 2006 אשר דחה עתירות קודמות בעניין זה כנגד החוק בנוסחו הקודם.

בהמשך לכך, תוקף החוק הוארך עוד מספר פעמים, עד ליום 30 באפריל 2016, ושר הפנים הורה, בהתאם לסעיף 3ד' לחוק, על יסוד חוות דעת שירות בטחון כללי ועל דעת הממשלה, על אי מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-3א(2)

לחוק למי שרשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה, וכן למי שמתגורר ברצועת עזה אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה.

עוד יצוין כי בתחילת שנת 2014 נחתמו על ידי שרת הבריאות ושר האוצר תקנות ביטוח בריאות ממלכתי (רישום בקופת חולים, זכויות וחובות של מקבלי היתר שהייה לפי חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג – 2003), התשע"ד – 2014, אשר קובעות כי תושב אזור, שהינו בן זוג של תושב ישראל או ילדו הקטין, המחזיק בהיתר לשהייה בישראל ולאור הוראות החוק לא ניתן לו רישיון לישיבה בישראל (אשר לפי הוראות סעיף 2א לחוק הביטוח הלאומי יש בו כדי להקנות זכויות, בין היתר על פי חוק ביטוח בריאות ממלכתי), יהיה זכאי לאחר תקופה הקבועה בתקנות לביטוח בריאות כמוסדר בתקנות כפוף לתשלום דמי ביטוח מיוחדים. מאוחר יותר ניתנה המלצה לתקן את התקנות כך שיחולו גם על מקבלי היתרים מטעמים הומניטאריים מיוחדים, לפי סעיף 1א3 לחוק. התקנות טרם נכנסו לתוקף אולם בטיוטה שהועברה לחתימת השרים הרלוונטיים, מועד כניסתם לתוקף הינו 1.8.16.

בהתאם לחוות דעת עדכנית של שירות הביטחון הכללי, שהוצגה לשר הפנים ותועמד לעיון חברי הממשלה במהלך הדיון בהצעת המחליטים, אוכלוסיית מבקשי איחוד משפחות מקרב תושבי יהודה, שומרון ועזה, וכן נתינים זרים ממדינות אויב, או מאזורים שכניסת נתיניהם לישראל טומנת בחובה פוטנציאל סיכון, או מאזורים המצויים בעימות מתמשך עם מדינת ישראל, מהווים אוכלוסיית סיכון לעומת מבקשי איחוד משפחות ממקומות אחרים, בשל האפשרות המוכחת להסתייע באוכלוסיה זו לשם ביצוע פיגועי טרור ופעילות ריגול, בשים לב לנגישות העדיפה של מקבלי היתר שהייה בישראל ואף יותר מכך של מקבלי רישיון ישיבה בישראל מכוח איחוד משפחות ליעדים בישראל, ולחופש התנועה ממנו הם נהנים, בכל תחומי מדינת ישראל.

לכך יש להוסיף את הבעייתיות והקושי הטבועים והמובנים בעריכת אבחון פרטני מראש של כלל מבקשי איחוד המשפחות, הנמנים על אוכלוסיות הסיכון שנמנו לעיל, הנובעים, בין היתר, מכך שהמוטיבציה של ארגוני הטרור לגייס לשורותיהם את מבקשי איחוד המשפחות הללו גוברת דווקא לאחר שהמבקש זוכה להיתר המאפשר לו להכנס לישראל ולנוע בה בחופשיות, וכן שתוצאותיו של אבחון פרטני כאמור אינן מעידות **כשלעצמן** על היעדר סיכון בטחוני עתידי, אם בכלל. בנסיבות אלו- אבחון פרטני מקדים לכל, אין בו כדי ליתן מענה אף לאותם אלה שברגע הגשת הבקשה אינם נמנים עם התומכים בטרור, אך עשויים להפוך כאלה בשלבים מאוחרים יותר, בין מבחירה ומתוך הזדהות עם תושבי האיזור, ובין בשל הפעלת לחצים ואיומים על קרוביהם שנותרו באיזור, המניעים אותם לסייע לארגוני הטרור. עמדה מקצועית זו, אשר הוצגה בפני שר הפנים, מתחזקת ומתקפת בתקופה זו לנוכח ההחרפה הבטחונית אשר הגיעה לשיא חדש באוקטובר 2015 ונמשכת מאז בדמות פיגועי טרור, המבוצעים ברובם בידי מפגעים בודדים, תוך הפגנת תעוזה ותכנון, בכל הגזרות והזירות. המדובר ברצף של עשרות מקרים בהם נפגעו אזרחים ישראלים, המצביעים על עלייה בכמות, שינוי בדפוסי הפעולה ובחומרת הפיגועים. מהנתונים נלמד כי במסגרת ההסלמה הבטחונית האחרונה חלה עלייה משמעותית במעורבותם בטרור של מפגעים, שהינם בני משפחה של בעלי מעמד מכוח איחוד משפחות. פרט למעורבותם ניתן להצביע על האטרקטיביות בהסתייעות במבקשי איחוד משפחות אלה עבור מחוללי הטרור, כאשר בנסיבות של גל טרור ממוסד עלולה לשוב בעוצמה תופעת השימוש באותה אוכלוסיה לצורך

ביצוע פיגועים. לכך יש להוסיף כי פוטנציאל הסיכון הביטחוני גובר לנוכח ההתפתחויות האזוריות והבינלאומיות שחלו בתקופה האחרונה, בדגש על המצב הביטחוני מול רצועת עזה (לאחר מבצע "צוק איתן"), העלייה החדה במספר הפיגועים החמורים שבוצעו בנשק חם כמו גם בנשק קר לצד מספר רב של פיגועי דקירה ודריסה אשר גרמו למותם של אזרחים ישראלים במרחב ירושלים ובאזור יהודה ושומרון, וברחבי המדינה כולה. וכן בשים לב לתהליכים המתרחשים במדינות האזור, בדגש על התחזקות גורמי האיסלאם הקיצוני, התקבעות שלטון החמאס בעזה, וכן התעצמות גורמי הג'יהאד העולמי באזור.

מדינת ישראל נמצאת עדיין במצב של עימות מזוין מול ארגוני הטרור בשטחי יהודה, שומרון ורצועת עזה וכן נתונה לאיומים ביטחוניים הן מצד מדינות אויב ואזורים עוינים והן בשל חדירתם לאזורים אלה של גורמי טרור פעילים נוספים. פוטנציאל הסיכון הביטחוני עלול להיות מוחמר לנוכח ההידרדרות במצב הביטחון על כל היבטיו, כמתואר לעיל, על רקע חוסר היציבות במערכת האזורית ומכאן שלא ניתן להצביע על שינוי בתנאים הבסיסיים, שהביאו לחקיקת החוק, באופן שיאפשר לבטל את המגבלות שנקבעו בהוראת השעה.

לפיכך, לאור כל האמור לעיל, ולצד שיקולי הביטחון הלאומי, מתקיימים טעמים ביטחוניים המצדיקים, כשלעצמם, את הארכת תוקף החוק בשנה לעת הזו.

בנוגע לרצועת עזה, ביום 19 בספטמבר 2007 קבע הקבינט המדיני – בטחוני כי: "ארגון החמאס, הוא ארגון טרור שהשתלט על רצועת עזה והפך אותה לשטח עויין. ארגון זה נוקט בפעילות עוינת נגד מדינת ישראל ואזרחיה ומהווה את הכתובת האחראית לפעילות זו. לאור זאת הוחלט לאמץ את ההמלצות שהציגה מערכת הביטחון ובכלל זה המשך הפעילות הצבאית והסיכולית כנגד ארגוני הטרור. בנוסף, יוטלו הגבלות נוספות על שלטון החמאס... ותוטל מגבלה על תנועת אנשים מן הרצועה ואליה..."

עמדת גורמי הביטחון, כפי שניתנה עובר לקבלת החלטת הממשלה (מס' 3598) מיום 15 ביוני 2008, וכן עובר להחלטת הממשלה מיום 19 ביולי 2009, היא שמאז יציאת צה"ל מרצועת עזה ולנוכח שליטת החמאס המלאה והאפקטיבית ברצועה כולה לרבות על ארגוני הטרור הנוספים הפועלים בה - האיום מפני כניסת תושבי רצועת עזה לישראל התגבר משמעותית. לנוכח האמור, הנחתה הממשלה את שר הפנים ומי שהסמיך לכך להימנע מאישור בקשות לכניסה וישיבה בישראל של תושבי רצועת עזה המוגשות לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק, ובהתאם לכך הורה שר הפנים כאמור.

עמדתם העדכנית של גורמי הביטחון בנוגע לרצועת עזה הינה כי לנוכח המשך פעילות הטרור המתבצעת מרצועת עזה לעבר מדינת ישראל, כפי שמוצאת את ביטוייה באירועים הביטחוניים המתרחשים באופן תדיר מול רצועת עזה (ובכללם מבצע "עופרת יצוקה", מבצע "עמוד ענן" ומבצע "צוק איתן") - הרי שרצועת עזה עודנה אזור בו מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל ואזרחיה, ולפיכך להנחות את שר הפנים בהתאם לאמור בסעיף 3ד לחוק.

נתונים כלכליים וההשפעה על משק המדינה

כיוון שהחוק בתוקף מזה זמן, אין צורך בהיערכות נוספת מעבר להיערכות שנעשתה בגינו עד כה.

תקציב

כיוון שהחוק בתוקף מזה זמן, אין צורך בתקציב נוסף מעבר לתקציב שהוקצה עד כה.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם

כיוון שהחוק בתוקף מזה זמן, אין צורך בכוח אדם נוסף מעבר לכוח האדם שהוקצה עד כה.

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

אין.

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

החוק בנוסחו המקורי הוארך מספר פעמים בהחלטות ממשלה שאושרו על ידי הכנסת, המפורטות להלן. יצוין כי ההארכה מיום 28 במרץ 2007 כללה גם שינויים בחוק ולפיכך היא נעשתה באמצעות תיקון חקיקה. להלן פירוט החלטות ההארכה שקיבלה הממשלה:

בחלוף שנה מחקיקת החוק בנוסחו המקורי הוארך תוקפו בששה חודשים עד ליום 5 בפברואר 2005: ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשס"ד-2004, והחלטת הכנסת מיום 21 ביולי 2004)).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק בכארבעה חודשים נוספים (עד ליום 31 במאי 2005: צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשס"ה-2005, והחלטת הכנסת מיום 31 בינואר 2005).

בתום תקופה זו, הוארך החוק בשלושה חודשים נוספים (עד ליום 31 באוגוסט 2005: צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק) (מס' 2), התשס"ה-2005 והחלטת הכנסת מיום 30 במאי 2005).

בתום תקופה זו הוארך החוק במסגרת תיקונו ביום 1 באוגוסט 2005 עד ליום 16 ביולי 2006. (ראו ס"ח תשס"ה מס' 2018 מיום 1 באוגוסט 2008 עמ' 730).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 16 בינואר 2007. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשס"ו – 2006, מיום 17 ביולי 2006).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 15 באפריל 2007. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשס"ז – 2007 מיום 16 בינואר 2007).

ביום 28 במרץ 2007 תוקן החוק ותקפו הוארך עד ליום 31 ביולי 2008. (ראו ס"ח תשס"ז מס' 2092 מיום 28 במרץ 2007 בעמ' 295). בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 ביולי 2009. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשס"ט-2009 מיום 28 ביולי 2009).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 ביולי 2010. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשס"ט – 2009 מיום 28 ביולי 2009).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 בינואר 2011. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התש"ע – 2010 מיום 21 ביולי 2010).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 ביולי 2011. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשע"א – 2011 מיום 24 בינואר 2011).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 בינואר 2012. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף הצו), התשע"א – 2011 מיום 28 ביולי 2011).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 בינואר 2013 (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף הצו), התשע"ב – 2012 מיום 25 בינואר 2012).
בהתאם לסעיף 38 לחוק יסוד: הכנסת, הוארך תוקף החוק עד ליום 5 במאי 2013.
בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 30 באפריל 2014 (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשע"ג – 2013 מיום 22 באפריל 2013).
בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 30 באפריל 2015 (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשע"ג – 2013 מיום 26 במרץ 2014).
בהתאם לסעיף 38 לחוק יסוד: הכנסת, הוארך תוקף החוק עד ליום 30 ביוני 2015.
בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 30 ביוני 2016. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשע"ה- 2015 מיום 18.6.15.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

חוות דעתו של היועץ המשפטי של משרד הפנים מצורפת להצעה.

סיווגים

סיווג ראשי: 01 ביצועי

סיווג משני: 07 חקיקה ממשלתית

תחום פעולה עיקרי: 01 חוץ וביטחון

מוגש על ידי שר הפנים

ה' בניסן התשע"ו
13 באפריל 2016

צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק). התשע"ה - 2015

בתוקף סמכותה לפי סעיף 5 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003,¹
(להלן: החוק), ובאישור הכנסת, מצווה הממשלה לאמור:

1. הארכת
תוקף
החוק
החוק יוארך עד יום ו' בתמוז התשע"ז (30 ביוני 2017).

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

התשע"ו _____
(2016 _____)
(חמ 3-3416)

¹ ס"ח החשס"ג, עמ' 544: ק"ח תשע"ד, עמ' 1036.

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה ולוועדות השרים

נושא הצעת ההחלטה:

הארכת חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג – 2003, בשנה אחת עד ליום כד' בסיוון התשע"ו (30 ביוני 2017), וכן המשך הטלת מגבלות על כניסה לישראל בהתאם לחוק האמור לגבי רצועת עזה בהתאם לסמכות שר הפנים על פי סעיף 3ד לחוק.

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטי המשפטיים:

סעיף 5 לחוק קובע את המנגנון להארכת תקפו ע"י החלטת ממשלה ואישור הכנסת כפי שנעשה מעת לעת מאז נחקק החוק בשנת 2003. הואיל ותכלית החוק היא ביטחונית, הבקשה להארכת תקפו מוגשת לאחר בחינת המצב הביטחוני העדכני הרלוונטי, על ידי גורמי הביטחון והצגתו לשר הפנים ולממשלה.

סעיף ג' להצעה מבקש להביא לאישור הממשלה פעם נוספת וזאת בהתאם לסעיף 3ד לחוק כי עקב האיום הביטחוני הנשקף מרצועת עזה יש להמשיך שלא לאשר מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו- 3א(2) לחוק, לתושבי רצועת עזה, וזאת לנוכח המצב הביטחוני הנוכחי ברצועת עזה כפי שהוצג בפני שר הפנים על ידי גורמי הביטחון.

הארכת תוקפו של החוק טעונה אישור הכנסת. יוער, כי לאחר שאושרה הארכת תוקף החוק ביום 18.6.15, אישרה הכנסת את המלצת ועדת הכנסת המסמיכה ועדה משותפת של חוץ בטחון ופנים לדון בהארכה לפני הבאת הנושא לאישור המליאה. הליך זה מקל אף הוא על המהלך מבחינה משפטית שכן הארכת תוקף החוק עוברת ביקורת נוספת על המנגנון שהיה קיים עד היום.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

ביום 11 בינואר 2012 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בהרכב מורחב של אחד עשר שופטים אשר דחה מספר עתירות לביטול החוק, בקבעו כי החוק הינו חוקתי, וזאת בהמשך לפסק דין קודם בהרכב מורחב (בג"צ 7052/03) מיום 14 במאי 2006 אשר דחה עתירות קודמות בעניין זה כנגד החוק בנוסחו הקודם.

בהמשך לדעת הרוב בפסק הדין, בהתחשב בכך שהארכת החוק נבחנת בכל שנה מחדש בהתאם למצב הביטחוני העדכני, ונוכח עמדתם של גורמי הביטחון לפיה חלה החמרה משמעותית במצב הביטחוני, ואף פוטנציאל הסיכון עלול להיות מוחמר, ובהתחשב במנגנונים לטיפול במקרים מיוחדים הקיימים בחוק, החוק הינו חוקתי.

בנוסף, בשנת 2009 הוגשה עתירה לבג"צ (בג"צ 2649/09) הדורשת כי תושבי אזור, אשר מקבלים היתרי שהייה בישראל, ולאור הוראות החוק מנועים מלקבל רישיונות לישיבת ארעי בישראל, יקבלו זכויות מכוח חוק הביטוח הלאומי וחוק ביטוח בריאות ממלכתי. בתחילת שנת 2014 נחתמו על ידי

שרת הבריאות ושר האוצר תקנות ביטוח בריאות ממלכתי (רישום בקופת חולים, זכויות וחובות של מקבלי היתר שהייה לפי חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג – 2003), התשע"ד – 2014, אשר קובעות כי תושב אזור, שהינו בן זוג של תושב ישראל או ילדו הקטין, המחזיק בהיתר לשהייה בישראל ולאור הוראות החוק לא ניתן לו רישיון לישיבה בישראל (אשר לפי הוראות סעיף 2א לחוק הביטוח הלאומי יש בו כדי להקנות זכויות, בין היתר לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי) יהיה זכאי לאחר תקופה הקבועה בתקנות לביטוח בריאות כמוסדר בתקנות בכפוף לתשלום דמי ביטוח מיוחדים. מאוחר יותר ניתנה המלצה לתקן את התקנות כך שיחולו גם על מקבלי היתרים מטעמים הומניטאריים מיוחדים, לפי סעיף 1א3 לחוק. התקנות טרם נכנסו לתוקף, אולם נכון להיום, בטיטה שהועברה לשרים הרלוונטיים, מועד כניסתם לתוקף הינו 1.8.16.

במהלך שנת 2014 הוגשו לבית המשפט העליון כ- 20 עתירות המבקשות להורות על תיקון החוק, כך שיתקנו סעיפים בחוק אשר אינם מאפשרים מתן רישיון לישיבת ארעי בישראל למי שמחזיק בהיתר שהייה, ולחלופין, להורות על תיקון החוק כך שייקבע חריג בחוק לפיו ניתן יהיה לתת רישיון לישיבת ארעי בישראל למי ששווה בישראל מכוח היתר שהייה במשך תקופה שתקבע. ביום 8 ביוני 2015 התקיים דיון בעתירות בבית המשפט העליון, ובמהלך הדיון עלו הקשיים אשר מעורר החוק בסוגיות המוצגות בעתירות אלה בשל חלופי הזמן ממועד חקיקתו, וכן הועלתה שאלת האפשרות למציאת מענים במסגרת החוק עצמו. בתום הדיון החליט בית המשפט כי "החוק מושא העתירות עומד לפקוע ואנו מבקשים הודעה מעדכנת עד ליום 5.8.15. לאחר קבלת ההודעה נחליט אם יש מקום להוציא צו על תנאי אם לאו, ואם כן איזה צו על תנאי; ואם יש מקום להרחיב הרכב או ליתן פסק דין". לאחרונה, הוגשה הודעה מטעם המדינה במסגרת העתירות המפורטות לעיל, לאחר קבלת עמדתו של שר הפנים. במסגרת הודעתה הודיעה המדינה כי המדינה תפעל להארכת הוראת השעה בשנה נוספת לנוכח המצב הביטחוני כפי שהוצג על ידי גורמי הביטחון, בד בבד הודיעה על מספר מקרים בהם ינתנו הקלות, מבלי שיהיה בכך סיכון בטחוני. ראשית, נקבע כי ניתן לאשר הארכת רישיון אחת לשנתיים במקום אחת לשנה לבעלי רישיון ישיבה מסוג א/5. שנית, המדינה הודיעה כי ניתן יהיה לשדרג מעמדם של מי שאוחז באישור מת"ק, אשר הגיש בקשה עד לסוף שנת 2003. (בשנה זו נחקקה הוראת השעה ועל כן מדובר במי שפנה לרשויות עוד קודם לקיקתה ונבדק מזה שנים רבות על ידי גורמי הביטחון). לבסוף נקבע כי תינתן הנחיה לועדה המקצועית המייעצת לשר כי במקרים הומניטריים מיוחדים תוכל להמליץ לשר על מתן מעמד למשך שנתיים, בניגוד למצב היום בו המלצת הועדה ניתנת על דרך כלל לשנה אחת בלבד.

הצורך בהארכת תוקף החוק בשנה נובע מכך שמחוות הדעת העדכנית של גורמי הביטחון והמגמות הביטחוניות המתוארות בה, עולה כי לא צפוי שינוי במצב הביטחוני המתואר בחוות הדעת במשך השנה הקרובה, ואף פוטנציאל הסיכון הביטחוני הוחמר, ולפיכך שנה מהווה פרק זמן מינימלי להארכה.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

לא רלבנטי

עמדת היועץ המשפטי של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההצעה:

ההחלטה מוגשת על ידי שר הפנים בהתאם להוראות החוק לאחר שהוצגה בפניו תמונת המצב הביטחונית העדכנית והצורך בהארכת תוקפו, לרבות קביעת ההוראות המיוחדות ביחס לתושבי רצועת עזה. לפיכך, אין מניעה משפטית לאישור ההצעה.

יהודה זמרת

יועץ משפטי

שם

תפקיד

חתימה

1/3/15